



על החוף

החיילים כבר נחתו. חפציהם האישיים מוטלים עדיין על החול הרך, שעה שהם עסוקים בהעברת הציוד והאספקה. שניים מאנשי הצוות מנצלים את המנוחה הקצרה כדי לשחות מן היס דלזות צדפים ואלמוגים.

פשט את מכנסיו, ארוז את חבילתו והרים אותן גבוה מעל לראשו. "קדימה הנחתיכי!" קורא לעברם אחד מאנשי הצוות.



הצי נפיל דהמיה
אן הנקודה הדרומית ביותר בה יושב צה"ל. כדי לשמור על חופשי המעבר במצרים אלה, פרצה מלחמת-ששת-הימים.

המנוע מאיט את סיבוביו, במים הצלולים קל להבחין במרבדי-האלמוגים. הקברניט נזהר לא לעלות עליהם. טראח! הספינה נונעת בקרקע בזעזוע כללי. השרשראות חורקות, הדלת הקדמית יורדת אל החוף. אבל בגלל השרטונים, לא יכלה הסירה להגיע ממש לחוף. בין הדלת הפתוחה לבין רצועת החול הזהוב מפרידים כמה מטרים של מים צלולים. הכוח הנוחת ידע מה צפוי לו. הוא כבר



חוף הפיראטים

הוא שם שהודבק לרצועה זו של חוף מיצרי-סיראן, לכבוד הדגל המתנוסט ליד מוצב צה"ל. מבעד לגדר-התיל נראית הנחתת, שזה עתה הביאה את הכוח המחליף, ממתנה לסיס ההעברה. לחיילים במוצב זה יש הרבה פנאי לפתח את ענף הספורט הימי במקום: דיג, צלילה לעומק, דליית קונניות ואלמוגים למיניהם. אבל הישיבה בנקודה המרוחקת מעיקה לא מעט.

זוהי גם נקודה רגישה מהרבה בחינות. דרוי שת הסעורים להחזיר להם את האי סנפיר הוציאה את האינור מן השקט שבו היה אפ"ף מזה שנה. בשארם אלישיך, אין מדברים הרבה על הסעורים או על המצרים. יודעים כי ישנם. יודעים כי הצי שלהם, שנשלח לחסום את המצרים בראשית יוני 67, לא חזר ליב-התיכון, כי התעלה חסומה. אלה דברים גדולים, שכל אחד יודע עליהם. הם אינם נושא לשיחה. כאן מדברים על נושאים קרובים יותר. על הדג שמפקד החי"ר תפס, ושיוכן הערב לקומוץ בין חיילי. או על הימים בהם שכן כל אחד מהחברה בחילה בעיר-הנפט אברזנימה. משהו מספר על התקרית האחרונה בתעלה. "יודעים איך זה התחיל?" הם כבר ידעו, אבל זה לא הפריע לאיש שסיפר.

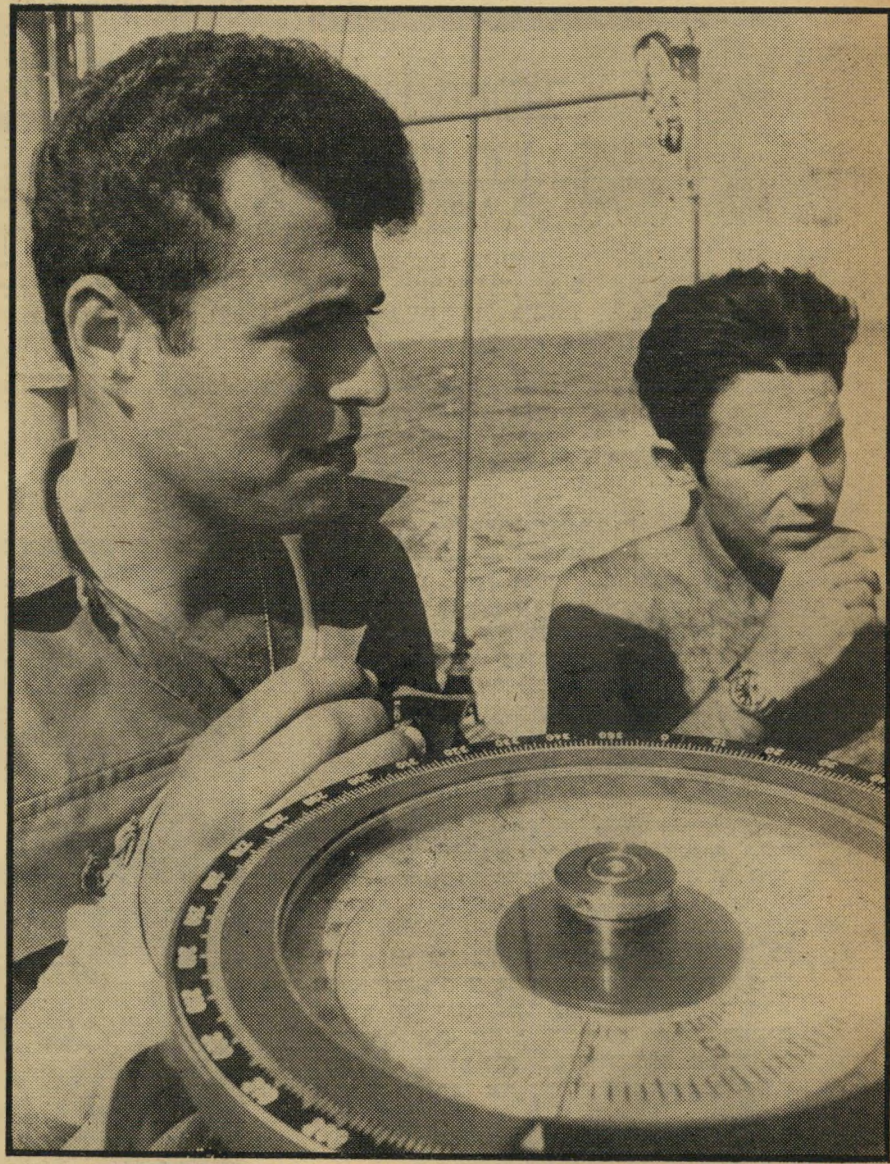
זה נתיב בינלאומי?"

יום מתקרב לסיימו. ההרים לר-הטיים. המים ניראים כזכוכית מלוטשת. נקודה שחורה מתקרבת מדרום. אונייה. לאן פניה: לאילת? לעקבה? האם לא תצא לקראתה סירת-מנוע של חיל-הים הישראלי ותשאל אותה לזהותה, ליעדה, וכל זה? "בשביל מה? המצרים פתוחים. זה נתיב בינלאומי" השיב המפקד. "בשביל זה באנו הנה לפני שנה: כדי שכל אחד יוכל לעבור. ואחרי כמה שניות: "אפילו המצרים. אבל אני חושב שזה לא יהיה להם נעים כל-כך."



זאב הים

אות הצוללן על חזהו נושא את המיספר 4. כיום הוא מסרת בנקודה הדרומית ביותר.



על גשר הפיקוד

מפקד הספינה, סרן נתי, וסגנו טבא, מתבוננים במצפן, שעה שהנחתת עושה את דרכה במיצרי-סיראן. נתי, בוגר בית-ספר לקצינים בעכו, שירת על אח"י אילת כאשר טובעה.